

Forhandling med Københavns Kommunalbestyrelse angaaende Spørgsmaalet om Forslag til nye Skatteregler for København. Resultatet af de Forhandlinger, som derom blev førte, var, at Københavns Kommunalbestyrelse i Aaret 1907 har indstillet til Indenrigsministeriet et Forslag om en ny Indkomst- og Formueskat i København. I Fjor fremsatte Københavns Kommunalbestyrelse endvidere for Indenrigsministeriet Forslag til en Forandring i Ejendomsskatterne. Men da jeg saa, at der til dette Forslag var knyttet Forslag om Værdistigningsskat, har jeg ment, at Spørgsmaalet om nye Ejendomsskatter i København maatte hvile, indtil jeg ser Resultatet af den Kommission, som Ministeren for offentlige Arbejder i Fjor nedsatte angaaende Spørgsmaalet om Værdistigningsskat til Staten. Jeg mener nemlig, at naar der er nedsat en Kommission angaaende dette Forhold, er det rettest, at vi lade alle Spørgsmaal angaaende Grundværdistigningsskat hvile, indtil vi se, hvilket Resultat Kommissionen kommer til. Derimod have mine Overvejelser angaaende Indkomst- og Formueskat til Københavns Kommune resulteret i det Forslag, som jeg herved har den Ære at fremsætte for det høje Ting.

Anledningen til at komme til nye Beskatningsforhold her i København er jo paatrængende, idet det har vist sig, at i de sidste 8 Aar slutte alle Københavns Kommunes Regnskaber med Underskud. Udgifterne stige stærkere end Indtægterne, og som Følge deraf maa man forbruge af Kapitalformuen, naar man ikke har en Skat, der kan være et Supplement til Ejendoms- og andre Skatteindtægter, der flyde til Københavns Kommune. Det sidste Aars Regnskab, der foreligger for mig, viser, at der paa Københavns Kommunes Regnskab er et Underskud af 392,571 Kr. 56 Øre, altsaa omtrent 400,000 Kr. Hovedformaalet for mig ved dette Forslags Udarbejdelse har været at tilvejebringe en retfærdig Fordeling af Skattebyrden i København og dernæst at bringe Skatten til i højere Grad end hidtil at virke som en Supplementsskat til Ejendomsskatterne og de øvrige Skatter. Naar man, som nu, ikke maa beskatte med højere Procent end $2\frac{1}{2}$, og det ikke slaar til, maa det manglende tilvejebringes ved Forbrug af Kapitalformuen, og det synes jeg ikke er rigtigt at henvide Kommunen til Aar efter Aar.

De Hovedpunkter, som dette Lovforslag indeholder, ere tre. For det første: Indførelse af en lempelig progressiv Skala

for Paaligningen af Indkomstskatten, d. v. s. en stigende Skala i Forbindelse med den saakaldte Ratebeskatning. For det andet: Inddragning af Formuen under den kommunale Beskatning. Formuen beskattes nu ikke direkte til Københavns Kommune, medens Formuemomentet spiller en væsentlig Rolle ved Beskatningen i alle Landets øvrige Kommuner. For det tredje: At indrømme Københavns Kommunalbestyrelse en nærmere begrænset Ret til at forhøje Indkomstskatten efter Kommunens Behov, uden at der behøves Samtykke af højere Myndigheder.

Dernæst har jeg i dette Lovforslag optaget samtlige de Bestemmelser, der gælder om Ligningsmyndighedernes Organisation og Virkemaade, Bestemmelser, der nu findes spredte paa flere forskellige Steder, nemlig i Lov af 19. Februar 1861 og af 1. April 1887 samt i kongelig Anordning af 22. Oktober 1903. Jeg synes, det er naturligst og rimeligst, at disse spredte Bestemmelser optages i denne Lov, for at man hurtigt og nemt kan se, hvilke Regler der gælder.

Med Hensyn til Indkomstbeskatningen opretholder jeg den bestaaende Tilstand, at Minimum for Skatteansættelsen er 800 Kr.; enhver Indkomst derunder er skattefri. Dog optager jeg den Bestemmelse, at enhver Skatteyder under 5,000 Kr., som har Børn under 15 Aar at forsørge — og herunder indbefatter jeg Adoptivbørn og Plejebørn —, faar i sin skattepligtige Indtægt et Fradrag af 100 Kr. pr. Barn, dog saaledes at det skattepligtige Beløb ikke i noget Tilfælde kan gaa ned under 400 Kr.

Dernæst foreslaar jeg en Skatteskala, der fremtidig skal lægges til Grund for Beskatningen af Indkomster i København. Her har jeg ikke været enig med Københavns Kommunalbestyrelse. Jeg har ikke kunnet følge den af denne foreslaede Skatteskala, idet jeg mener, der bør tilvejebringes en lempelig Overgang. Hidtil har det været saaledes, at naar man lignede Skat her i København, delte man hver Indkomst med 200, og det overskydende faldt bort. Københavns Kommunalbestyrelse har foreslaet, at i Fremtiden skulde man dele med 100, men jeg foreslaar, at man skal dele med 50. Forskellen mellem de forskellige Skatteydernes Indtægtsskat vil derved blive jævner, Overgangene ikke saa bratte, og det hele vil efter min Formening blive mere praktisk. Den Skatteskala, jeg foreslaar, er følgende: Af Skatteindtægter paa indtil